

ИВАЙЛО БАНАБАКОВ

ЦАРИЦАТА НА НАУКИТЕ

**ЗАБРАВЕНОТО АНТИЧНО ЗНАНИЕ
ЗА СВЕЩЕНОТО ЕДИНСТВО
МЕЖДУ НЕБЕТО И ЗЕМЯТА**

ЧАСТ I

ВЪВЕДЕНИЕ

В АНТИЧНАТА АСТРОЛОГИЯ И МИТОЛОГИЯ

ЧАСТ II

**СЕДЕМТЕ КЛАСИЧЕСКИ ПЛАНЕТИ
В МЕСОПОТАМИЯ, ЕГИПЕТ И ГЪРЦИЯ**

Издателство **АБАГАР**
Велико Търново

Астрологията на Златната епоха

Около 5500 г. преди Христос Енмедуранки-Хермес е пренесен от Шамаш-Слънцето и Адад-Бурята в Събранието на Боговете. В откровение, първия Хермес вижда Небето и Земята в Единство! Събитията на Небето и събитията на Земята в съвършена хармония, структурата на Сезонния Цикъл от 12 лунно-слънчеви месеца и изграден от 36-те божествени принципа – отразени в 36-те Съзвездия на Небето. Всяко събитие на Небето – поява или изчезване на планета, слънчеви и лунни ореоли, затъмнения, метеоритни потоци...

Всичко е знак!

Знак за събития в Божественя Свят!

И знак за събития на Земята!

Знак за събития в душите на хората!

Когато Марс достигне блясък, по-силен от този на Юпитер, в Духовния Свят Мардук напуска трона си и го отстъпва на Нергал. Богът на кръвопролитие и враждата нахлува в хората и ги прави като себе си. Когато Венера изгрее като вечерница в първия месец на годината – Нисан, Ицар на Урук – царицата на разбирателството и хармонията, възкръсва от смъртта и дарява любов, мир и благоденствие на всички... Събития, закодирани в мита за Мардук и Нергал и в мита за Ицар в подземния свят.

Така митовете се виждат като описание на събития на Небето и Земята, като взаимодействие на Принципите на Космоса и като вълшебни приказки, разкриващи качеството на времето. Тези божества на Шумер и Вавилон, на Египет, Гърция и Рим са живи всеки момент, защото те са принципите, които изграждат Вселената. Аполон е жив всеки момент, защото той е Светлината! Ицар на Урук е жива всеки момент, защото тя е Любовта!

Светът е вълшебен. Всяко нещо, всяка случка идва директно от духовния Свят и е знак и символ на някой от първичните Принципи – Еманации на Единния. Всяко събитие – и на Небето, и на Земята – има дълбоко значение на безброй нива и е послание от определено божество – от определено Име на Този, който гърците са наричали Всичкото.

Древните са живеели в този магичен Свят, където боговете са им говорили чрез всичко и отвсякъде. Те са ги виждали в образите и звездите на Небето и в случките на Земята, в митовете и приказките, в животните, камъните и хората, в сънища и дори в директна визия!

Тази книга е за завръщането на Вълшебството на Вселената!

Тази книга е за завръщането на Магията на Съществуването!

Тази книга е за завръщането на Вълшебството и Магията във вашия живот!

СЪДЪРЖАНИЕ

ЧАСТ I

Въведение в античната астрология и митология

Предговор	11
Въведение	12
Основата на всичко	13
Трите мита на сътворението – Месопотамия, Египет и Гърция	16
Сътворението на света и седемте херметически принципи	26
Нека ви разкажем за зодиака	32
– <i>Зодиакът в Месопотамия, Египет и Гърция</i>	34
– <i>Зодиакът днес – Тропичен и Сидерален</i>	39
Защо и двата зодиака работят	50
Нека ви разкажем за часа на раждане	52
Основни понятия в астрологията	53
– <i>Четири първични субстанции</i>	55
– <i>Четири елемента</i>	57
– <i>Дървото на сътворението и четирите елемента</i>	76
Четири разума	78
Нека ви разкажем за кръста	85
– <i>Астрологично тълкуване на небесния кръст</i>	89
Нека ви разкажем за достойнствата на планетите	97
– <i>Есенциални достойнства</i>	98
– <i>Планетен хайз</i>	116
Нека ви разкажем за Хилиега, Алкокодена, Алмутена	123
– <i>Хилег (Искрата на живота)</i>	123
– <i>Алкокоден (Ангел хранителят)</i>	125
– <i>Алмутен (Царят на хороскопа)</i>	126
Нека ви разкажем за инкорпоратите	131

ЧАСТ II

Седемте класически планети в Месопотамия, Египет и Гърция

Предговор	137
Въведение	138
Нека ви разкажем за планетите	138
– <i>Основни правила при изследването на небесните тела</i>	141
– <i>Основни правила при разкодиране на астрологичните съответствия на боговете</i>	142
Луна	146
Глава I Божества от природата на Луна и техните астрологични съответствия	150
– <i>Лунни божества в Месопотамия. Част I. „Произход и религиозни функции“</i>	151

– Лунни божества в Месопотамия. Част II. „Астрологично съответствие“	157
– Лунни божества в Египет. Част I. „Произход и религиозни функции“	160
– Лунни божества в Египет. Част II. „Астрологично съответствие“	170
– Лунни божества в Гърция. Част I. „Произход и религиозни функции“	176
– Лунни божества в Гърция. Част II. „Астрологично съответствие“	186
Глава II Луната като астрологичен сигнификатор	193
Глава III Примерни хороскопи на известни личности с лунен алмутен	205
Венера	208
Глава I Божества от природата на Венера и техните астрологични съответствия	209
– Венера като дневна планета	211
– Венера като нощна планета	217
– Венера във фаза на невидимост	225
Глава II Венера като астрологичен сигнификатор	235
Глава III Примерни хороскопи на известни личности с венерин алмутен	243
Меркурий	250
Глава I Божества от природата на Меркурий и техните астрологични съответствия	251
– Меркурий като мъжка планета	253
– Меркурий като женска планета	261
Глава II Меркурий като астрологичен сигнификатор	267
Глава III Примерни хороскопи на известни личности с Меркуриев алмутен	273
Слънце	279
Глава I Божества от природата на Слънцето и техните астрологични съответствия	279
– Соларни божества в Месопотамия	280
– Соларни божества в Египет	283
– Соларни божества в Гърция	299
Глава II Слънцето като астрологичен сигнификатор	306
Глава III Примерни хороскопи на известни личности със слънчев алмутен	316
Външни планети (Предговор)	322
– Специфики за определяне на божествата при външните планети	322
Марс	325
Глава I Божества от природата на Марс и техните астрологични съответствия	326
– Марсови божества в Месопотамия	327
– Марсови божества в Египет	329
– Марсови божества в Гърция	335
Глава II Марс като астрологичен сигнификатор	341
Глава III Примерни хороскопи на известни личности с Марсов алмутен	348
Юпитер	357
Глава I Божества от природата на Юпитер и техните астрологични съответствия	358
– Юпитерови божества в Месопотамия	358

– <i>Юпитерови божества в Египет</i>	369
– <i>Юпитерови божества в Гърция</i>	387
Глава II Юпитер като астрологичен сигнификатор	403
Глава III Примерни хороскопи на известни личности с Юпитеров алмутен	411
Сатурн	418
Глава I Божества от природата на Сатурн и техните астрологични съответствия	419
– <i>Сатурнови божества в Месопотамия</i>	420
– <i>Сатурнови божества в Египет</i>	428
– <i>Сатурнови божества в Гърция</i>	444
Глава II Сатурн като астрологичен сигнификатор	453
Глава III Примерни хороскопи на известни личности със Сатурнов алмутен	460
Астромитологични таблици на всички планетарни божества, изброени в книгата, и ключовите думи, свързани с тях	467

РЕЗЮМЕ

В Царицата на науките ще изложим напълно непозната астрологична концепция или реконструкция на едно забравено мистично знание, зародило се по време на последната „Златна епоха“. То било достъпно за малцина просветени майстори на окултните науки, притежаващи тайното знание за единството между Небето и Земята. Ще разгледаме в дълбочина причините, поради които астрологията функционира забулена зад тайнствени природни закони, върху чиито основи лежи целият свят. Този безкраен океан от антична мъдрост ще промени познатия ни мироглед както за древните цивилизации, така и за езическата религия, изповядвана от тях.

ЧАСТ I

В първата част от книгата ще ви запознаем с произхода на астрологията и основните понятия, използвани в древното астрологично учение. Ще разгледаме всичко това през призмата на митологията на Месопотамия, Египет и Гърция, древното херметическо учение, както и информацията, оставена ни от най-изтъкнатите астролози на античността, като: Валенс, Птоломей, Павел Александрийски, Теокрос, Порфирий, Анубио, Нехепсо, Петозирис, Реторий, Доротей, Антиох, и дори текстове, приписани на Хермес Трисмегист. Това е възможно благодарение на брилянтните преводи, направени от Румен Колев, Фьодор Грузинов, Роберт Ханд, Роберт Шмидт, Роберт Золер и други известни изследователи.

ЧАСТ II

Във втората част от книгата ще разгледаме седемте класически планети, през призмата на античната астрология, и по какъв начин е възможно да се проявяват в един хороскоп. Ще ви запознаем с най-известните божества от митологията на Месопотамия, Египет и Гърция и ще научим на кои точно небесни обекти съответстват те. Посредством астрологични паралели и примерни хороскопи на известни личности, ще се опитаме да докажем, че в своята същност митологията представлява основното средство за съхранение на мистичното знание за единството между човек и природа, заключено зад свещения небесен символизъм.

ЧАСТ I

ВЪВЕДЕНИЕ В АНТИЧНАТА АСТРОЛОГИЯ И МИТОЛОГИЯ

Предговор

Книгата представлява едно мащабно изследване на античната митология и астрология. Базирали сме нашите изследвания както на информацията, съдържаща се в митологията на Месопотамия, Египет и Гърция, така и на философията, застъпена в херметизма, орфизма, питагорейството, платонизма, стоицизма и други мистични учения, говорещи за астрономия, космология, онтология и метафизика. За тях черпим сведения от известните класически автори като: Омир, Хезиод, Херодот, Перменид, Хераклит, Платон, Питагор, Аристотел, Овидий. Средновековни и ренесансови, като: Алберт Велики, Роджър Бейкън, Джордано Бруно, Марсилио Фичино, Якоб Бьоме, Емануел Сведенборд, както и съвременни, като Фройд, Юнг, Блаватска, Гурджиев, Бейс и др. Постарали сме се да представим тази доктрина на достъпен език с множество пояснения, за да може да бъде възприета както от хората, които за първи път се сблъскват с този безкраен океан от антична мъдрост, така и от тези, които имат известен опит в областта. Въпреки огромното количество автентична информация, която предоставяме, ние не претендираме за академично признание. Поради тази причина ще си позволим до известна степен да пренебрегнем използването на т.нар. „научен апарат“, посочвайки източници единствено в случаите, в които сметнем за нужно. Основната причина за това се корени в новаторския подход, който използваме в изследванията, изграждайки нашите паралели не толкова на сведенията от оригиналните исторически извори, а на едно много по-дълбоко философско разглеждане на астрологичния символизъмът, вплътен в образите на божествата от митологията.

Преди да започнем това епично пътешествие, бихме искали да изкажем своите благодарности към Румен Колев, без когото тази книга не би била възможна!

Въведение

Царицата на науките е определение, което през XVIII век немският математик, физик и астроном Карл Фридрих Гаус дал на Математиката. По-малко известно е обаче, че във всички древни развити цивилизации за „Царица на науките“ била считана Астрологията! В Месопотамия, Египет и Гърция една от основните и най-висши функции на математиката била да изчислява положението на небесните тела, за да могат жреците-астролози да изготвят хороскопите на своите царе. Всъщност астрологията е може би най-древната наука, позната на човечеството. Някой смятат, че нейните корени се намират в Древен Египет, докато други в Месопотамия. През 2013 г. Румен Колев – известен български изследовател, публикува своя научен труд „*The Babylonian Astrolabe*“ в едно от най-престижните западни академични списания, където по математически път доказва, че астрологията се е практикувала в Месопотамия поне от 5500 г. пр.н.е. *(Той е един от малцината изследователи на оригинални антични астрологични трактати на езици като: акадски, латински, арабски и древногръцки)*. За разлика от сега, в миналото не съществувала разлика между астрономията и астрологията. Първият човек, който поставил тази ограничителна линия, бил немският математик, астроном и астролог Йохан Кеплер в края на XVI век. От тогава астрономията започнала да се занимава единствено с външната механична страна на случващото се на небето, докато астрологията – с неговото послание и смисъл. Древните жреци вярвали, че всичко, което се случвало на небето, притежавало свой дълбок смисъл, рефлектирайки пряко върху живота на земята. Тази концепция била запечатана във втория от общо седемте херметически принципа, описани в „Кибалион“, който гласи: *„Каквото е горе, такова и долу, каквото е долу, такова и горе“*. Не бил случаен фактът, че в античните митове на сътворението изначалното Небе и изначалната Земя били неразривно свързани. Обикновено те били представени, като единна съпругеска двойка, от чийто любовен съюз произлязъл животът. *(Повече информация за всичко това ще откриете в главата, посветена на „Седемте херметически принципа“ и „Трите мита на сътворението“ по-долу)*. Ние вярваме, че мистичното учение за единството между Небето и Земята представлявало основното движещо начало на всички антични развити цивилизации. Преки доказателства за това откриваме както в многобройни архитектурни паметници, така и в митологията на Месопотамия, Египет и Гърция. Изследвайки този безграничен океан от антична мъдрост, Истинският търсач би могъл да извлече огромно количество астрономично, астрологично, религиозно и философско знание, което ще бъде и основната цел на тази книга.

Основата на всичко

По-голямата част от езическите божества притежавали своето астрономическо съответствие на небето. В днешно време дотолкова сме свикнали с наименованията на планетите, че рядко си даваме сметка, че всъщност те представлявали божествата, почитани в древен Рим. Съвременните учени и ортодоксални религии пропагандират едно напълно погрешно схващане за културните и религиозни вярвания на древните ни събратя, предавайки им голяма доза примитивизъм. В това няма нищо чудно, взимайки предвид духовното равнище на съвременния човек и пословичната му липса на сензитивност за нещата, отвъд грубата материя. Съвременните институции създават една напълно грешна парадигма, която е изключително удобна за определени кръгове от хора. Тази парадигма разглежда човешката обществена, научна и духовна еволюция по един праволинеен начин, започваща от най-ниското си стъпало и стигаща до най-високото, което би трябвало да е днес. В действителност обаче тази концепция изцяло противоречи на природните и физични закони, защото още в древността е било известно, че всичко във вселената се намира в постоянно движение, имайки своите приливи и отливи, възходи и падения. Тази концепция е застъпена в 5-ия херметически закон, който гласи: *„Всичко тече навътре и навън; всяко нещо притежава своите приливи и отливи; люлеенето на махалото присъства във всяко едно действие; ритъмът на залюляването надясно е равен на ритъмът на залюляването наляво; ритъмът се уравновесява.“* Исторически примери, опровергаващи праволинейната теория, откриваме навсякъде. Например в Древен Египет са намерени изображения от времето на първата египетска династия от четвъртото хилядолетие пр.н.е., където египтяни търгували с древните жители на Месопотамия с огромни флотилии от кораби. Цялата тази търговия се извършвала през Индийския океан, достигайки до Персийския залив. Ако надникнем само едно хилядолетие по-късно, ще открием, че нещата не са се развили, както би трябвало да се случи, а точно обратното. Търговията вече протичала по суша с търговски кервани, които преминавали през територията на днешна Сирия и Палестина, докато стигнат до Египет, и като чели тази величествена морска връзка между тези две свръх цивилизации потънала в небитието. Друг подобен пример представлявало нивото на развитие на социалната и градската инфраструктура в златните години на римската империя, върху чиито основи е построена съвременната цивилизация, и същото нещо, погледнато няколко стотин години по-късно, по времето на тъмното средновековие, което в сравнение с Древен Рим изглеждало като пещерно общество. Тези два примера олицетворяват материалистичната страна на нещата, а какво ли остава за много по-фината страна на познанието? Можем да дадем стотици подобни примери, но това не е обект на тази книга.

До такава степен е достигнало нивото на характерния за нашето общество егоцентризъм, че сме започнали да разглеждаме себе си като отделен независим елемент от природата, но това не винаги е било така. В античността хората са притежавали коренно различен тип съзнание, което им е позволявало да доловят много по-фините вибрации на необятния космос, запечатвайки всичко това в своята митологията, която за жалост все по често бива разглеждана просто като една художествена измислица. В образите на боговете и митологични персонажи са запечатани фундаментални природни и космически истини, които тепърва съвременното общество започва да преоткрива. Тази много по фина страна на античната митология е добре описана в книгата „Храм на Космоса“ от Джеръми Нейдлър, където авторът задълбочено изследва съзнанието на нашите древни събрата през призмата на египетската митология и древното херметическо учение. Той започва своя емблематичен труд с цитат от едно пророчество, съдържащо се в „Корпус Херметикум“ – сборник с мистичните текстове приписвани на Хермес Трисмегист. Тези текстове бавно започнали да възкръсват през епохата на Ренесанса, когато Марсилио Фичино заедно с Джордано Бруно, Пико дела Марандола, Якоб Бьоме и други изтъкнати мислите започнали възраждането на древните философски учения, включително и на херметизма. Пророчеството, преразказано от Нейдлър, е заимствано от диалог между Хермес Трисмегист и Асклепий, който в Корпус Херметикум е представен като негов син и ученик. То гласи: *„Ще настъпи време, когато Египет – Храмът на Космоса, ще бъде опустошен. Хората ще започнат да изпитват умора и отегчение от живота и в техните очи вселената вече няма да изглежда достойна за почит и удивление. Религията ще се възприеме като бreme и човечеството ще предпочита мрака пред светлината. Боговете ще се отвърнат от човешкия род и гласовете им вече няма да се чуват. Земята ще стане неплодна, въздухът ще загуби животворната си свежест; старостта ще превземе целия свят. Когато всичко това отмине, чрез Божието благоволение ще се възроди съзнанието за свещеното. Човешките сърца отново ще се изпълнят с удивление и почит. Ще има всеобщо пробуждане на усета за божественото, благодарение на който хората пак ще подемат безкрайни химни на възхвала и благословия. Това ще е равнозначно на едно повторно раждане на космоса, свещено и величествено обновление на цялата природа“.* При едно повърхностно разглеждане бихме си помисли, че това пророчество предрича крахът на великата египетска цивилизация, но в действителност този трактат, подобно на по-голямата част от текстовете, приписвани на Хермес Трисмегист, притежава много по-широк символизъм, който е изключително актуален и днес. Ние смятаме, че в своя апокалиптичен трактат Хермес всъщност визираща всяка една цивилизация, която поради една или друга причина е забравила своите космически корени и свещената си връзка с боговете.

Според древните текстове първият човек, на когото боговете дали мистичното знание за единството между Небето и Земята, бил именно Хермес Трисмегист. Съществуват десетки легенди за неговите корени и произход. В различните култури той бил наричан с различни имена. В Древен Египет и Гърция бил асоцииран с бог Тот и Хермес, сред евреите бил познат като Енох, а от арабите бил наричан Идрис. Румен Колев твърди, че в миналото съществували трима Хермеса, живели по време на различните исторически епохи. Според него първият Хермес обитавал земята около 5500 г. пр.н.е., вторият около 2200 г., докато третият около 200 г. пр.н.е. Според религиозните текстове първият Хермес носил името Енмедуранки, който представлявал върховния жрец на древния град Сипар, съществувал преди потопа. Името Ен-ме-дур-анки в буквален превод означавало – *„Господарят на знанието за единството между небето и земята“*. (Оригиналният асирийски текст може да се открие в книгата „Астрология на Месопотамия Том I“). Въпреки изкушението да продължаваме да задълбаваме във фактологията около историята на античните цивилизации, ние рискуваме да се отклоним от истинската цел на тази книга, а именно изследването на древното космическо познание, съдържащо се в тяхната митология независимо от антропологичния му произход. Поради тази причина, първата стъпка от нашето обучение ще бъде да се отърсим от понятийните рамки и да започнем да разглеждаме Хермес не като реално съществуваща историческа фигура, а като символ на едно върховно космическо съзнание, озарено от божествената мъдрост, оставил след себе си свещеното учение за единството между Небето и Земята, полагайки основите на Астрологията.